

לז:

עין משפט
נר מצוה

עַח אֲחִי מִן הַזֶּה לֵבֹב
הַלֵּב הַזֶּה מִתְּחַסֵּן
חַד טוֹשֵׁעַ אִי־סֵר חֲרָה
טֶפֶף הָאֵל
עַבְדֵּי מִיֵּי שֶׁם הַלֵּב יִ
מִתְּחַסֵּן שֶׁ טוֹר שֶׁ אֵל
אִי־סֵר מִתְּחַסֵּן טֶפֶף הָאֵל
בִּמְיָה מִכִּלְיָה מַחֲלֹט
שֶׁכֶּם הַלֵּב אֵל מִתְּחַסֵּן
שֶׁ טוֹשֵׁעַ אִי־סֵר שֶׁלֹּ
טֶפֶף יִ
חַד מִיֵּי מִיֵּי מַחֲלֹט
לֵבֹב הַזֶּה מִיֵּי מִיֵּי מִיֵּי
נֶשֶׁן חַד טוֹשֵׁעַ אִי־סֵר
חֲרָה טֶפֶף בִּי
חַד מִיֵּי מִיֵּי מִיֵּי מִיֵּי
טוֹשֵׁעַ שֶׁ שֶׁ טֶפֶף הָאֵל
חַד מִיֵּי מִיֵּי מִיֵּי מִיֵּי
מִיֵּי מִיֵּי מִיֵּי מִיֵּי

תורה אור השלם

1. ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתנו עליו מים חיים אל כלי במדבר יט יז
2. וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הזנף ואשר הזרם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לקניו: שמות כט כז

לעזי רעט"י

וינטילי"ר. להגיק באויר.

רבינו חננאל

[illegible]

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

אמאי ונתן אמר רחמנא אלמא שמע מינה נתינה על ידי דבר
אחר שמה נתינה הכא נמי לקיחה על ידי דבר אחר
שמה לקיחה. כך כמזכיר בכל הפסוקים וקשה מזה דמה לו לזקוק
מנתינה. אמר ר' ג' פרה כמיז לן לקיחה ולקוחו לעומד שרפת
המטלטל השמא המביט עור ידו שופרנים

הא הפילו הוא כשר א
רחמנא אלא לאו ש
דבר אחר שמה לקחו
איניש לולבא בהושענ
והוי חציצה ורבא
אינו חוצין ואמר
לולבא בהושענא דמש
ורבא אמר ^המין במיני
יהרס של מצוה אס
של מצוה מותר להריר
קאי כי אקצייה מריחא
קאי כי אקצייה מא
רבה ^הדרס מחבור
במחבור אסור להריר
קאי אי שרית ליה
דלאכילה קאי אי ש
ואמר ^הרבה ילולב
מ"ט הני תלחא מצות
ר' ירמיה לר' זריקא

אלא על נטילת חלה
ולגבהיה לאתרוג ולב
גבוה מכולן: **מתני**
בהודו לה' תחילה וכו'
נא דברי ב"ה וב"ש
הצליחה וא"ר עקי
גמליא ר' הושע
את לולביהן והם
הושיעה נא: **גמ'** נ
התם קאי וכל לולב
כדי לנענע בו כשר
תנן התם וישתי הל
כיצד הוא עושה מני
שני הכבשין ומניח ידו
ומביא מעלה ומוריד
ואשר הורם א"ר יוח
שהארבע רוחות של
השמיים והארץ של
א"ר חמא בר עוקבא
מוליך ומביא כדי לעק
ומוריד כדי לעזור טל
אבין ואיתמא ר' יוסי

הואל ובשעור' גבוה מכולן:
בהודו לה' השם תחלה וכו'. הודו
שנחמלה הפך והודו
כסוף הלל מן הודו עד סוף ההלל
הוא פרשה בין גמנין פרשות של
ספר תהלים כן פירש בקונטרס ויש
מפרשים תחלת הפסוק וסוף הפסוק
ולאו מילתא היא אלא בהודו מנענע
פנים אחד וכן באנא ה' הושיעה נא
כשת אלה ולל באנא ה' הושיעה נא
כשת שמאי ועמנוא דבית הלל אע"פ
שאין אלה ה' הושיעה נא תחלת
הפסוק ולא סוף הפסוק מנענעים
הפסוק דכתיב (דה"ט טו) אל ירננו עלי
היום מפני ה' כי נא לפסוט אל
האלהך ומכאן במתירה הודו לה' כי טוב
כי לעולם חסדו וכתיב נמי במתירה
ואמרו הושיענו אלהי ישענו וישענו
ירדנו מנענעים אל הלולב ומשחמין
בהודו ובאנא ה' הושיעה נא ועכשיו
שגבוה שאלו צבור אומר יאמר נא
ישראל והאנדר ענין הודו וכן ביארמו
נא יראה ה' הצבור מנענעים על כל
הודו והודו שענין אצל שליח צבור לא
ינענע וי"מ שאין שליח צבור מנענע
אצל ציבור שדוגין בכל פסוק ופסוק

לעני רש"י
וענין ליידי. להפך באידי.

רכינו הננאל

וירדיקין מינה טעמא
ונפול. ואם הפילו הוא
מן השמפוטין כבונה
לשבת, כשר. ואמאי
לפוחו לשמט וגו', אלא
ש"ס לקוחה עד יד רבר
אמר שפח לקוחה. אמר
רביה לא לירחי איניש,
למור לא יעצן. לולב
למשכנא דלמא נתי
שמי' הרושענא בעינא
והו' ורצוצין בין הלולב
ובין הרושענא. אמר רבא
במימי איני חוצין.
אמר רבא לא יתחיל
אדם קנה הלולב היצא
מסחת התרס, אחר שאגרו,
ובין הרושענא. אמר רבא
מתחיל עיקר כלכל אותן
מימי יוצא מן התרס,
ושמא הרושענא בלא עיקר
היצעין. רבא אמר מן
היצעין איני חוצין. אמר רב
עוקבא הווא עץ הלולב
קוצה הוא, ואמר להר"ח
כו. אבל האתרוג מותר
להר"ח כו. כי לא הקדשו
אלא איתמא וכן הוה

הדוד וממנענין ממנענע נמי עליה כבוד ביאמר נא וביאמרו נא ובשעת
ברכה לא מצינו אס חייב לנענע בתחלה נטיילא אלא דאמרינן
בפירקין (דף מה.) קטן הירוד לנענע חייב לנענע משמע דממנענע
בתחלה תדברא אע"פ שאינו יודע לקרות הלל ועוד דמחזיק במחבת
ברכות בפרק חמלה השחר (דף ק. וס.) הקדים לללח לדרך גבינין לו
זופר וחוקק לולל וממנענע מגילה וקורא זה משמע דממנענע בלא
הלל: **ברי' דעצור** רוחות רעות. בפרק כל המנוחות בואת מזה
(מנחות פג.) שאני כל הטעוין מנופה ושמו לא בכל מנופה עושין
כן אלא דוקא בתנופה שחי הלחם עדרתו וכן לולל משום דאמרינן
פ"ק דר"ה (דף עו.) דגזר דין נחתם בנסח על התבואה בעצרת על
ועצרון פישם בעצמן עד (דאחא) בירושלמי מזה) לרין לנענע ג' פעם
הדין פ"י כבר אמרנא פרימ נענוע ג' פעמים ובעי ר' ירמא הולכה
להורין ולהניח שלש פעמים תמן חזין בזה פרק האשה (דף ק.א.)
כל אחד רבי ועירא רבי שח הכין דא הכין דא חו הכין הכין דא אפי'
לשון והיא נעיל דהסם אימא נמי בנ"ס דין בזה פ' האשה (דף
דכומה פ') ואלו מנחות (דף עו.) גבי שלש מאות שיפה וחמש מאות נע

הוא הפילו הוא. במתכוין דומיה דגש מאליו שלא אחז בחסר עלמו
 ונאלץ אחז בשפופרת ועשרה לחוך שוקת כשר: ה"ב אחמי ולקחו ונמן
 אחמר רחמנא אלנא ש"מ לקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה: ואמר
 ידבה גרם כבוליה: לא לירוך איניס לוליבא כחודשענא. לאחר שאלב
 הערבה והדס וכו' לא יתחוב חלד

מלמעלה בתוך הסדר: דלמא נחרי
טרפי. הלובל משיר עלי הסדר
והערכה ומשחירין באגד וזאזין
מן לזמן ואזנים אגודים יחד לבית
לקיסה אחת: לא (ליגוד) איניש
נוליבא כסווענא. אם הוא ארוך
יותר מאלו מן הערכה ובא לקלס
מתחת אל קלסנא בעודו באגודה לא
יזילטו יגוד מתחת וחסור וילגוד:
דמשחירי הולא. אם לובל תלושין מן
הערכה בתוך האגד של שני הלובל
ארוכס ומחוכרס מתחת השדרה
ומשחין ועולין כנגד זנבה של לובל
ארוכס ותרסא יזילטו חסורין.

וְשִׁקְלָם מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ
 הַשְּׂדֵהם וְשִׁקְלָם כְּהִגְדֹה: **פֶּסֶק** הַפֶּסֶק
 כּו. דְּגִמְרִין מִסּוּבָה דִּילְפִין בְּפֶקֶק
 קִמָּא (דף טו.) דָּחַל שֶׁס שְׁמִים עַל עֵץ
 סוּבָה לִיאֲכָר בְּהִנָּה כֹּל שְׂעֵבָה הָאִיל
 וְאִקְוָא לְמָלוּה: **מִרְחָא.** שְׂהוּ דֶּךְ
 הִנְחֹא מִקְרִיָּה: **דָּרִים** בְּמִחוּבֵר. לְעִין
 שְׂחָת נִקְטָה לֵה כֹּל יְמוֹת הַשָּׁנָה: **כִּי**
שְׂרִים לִיֹּה. כְּלוּמָר אֲרַעִי דְּשִׁרִּים לִיֹּה
 דְּהִרִּים לֹא אֲחִי לְמִיתָלֵם דְּהִי בְּמִחוּבֵר
 נָמִי מִרְחָא שִׁיבָה אֲשִׁי: **טֶרֶד**
 בְּקִרְיָתָא שִׁיבָה וְיִתְלַסֵּי: **אֶלֶל** **אֶסְרוּ**
 דְּלִאֲכִילָה קִאִי. **כִּי** מִרְחָה לִיֹּה מִינִישׁ
 וְתִלֵּם וְאֶלֶל לִיֹּה וְאֶף אֵם אִוְכֹלֵי
 בְּמִחוּבֵר אֶלֶל מִכֹּן. חֲשׁוֹב הָאִיל וְקִרְאָה
 הָאִיל וְכֹחַ מִכֹּן. **וְלִנְכִיִּים** **לִאֲסָרוּ**
 קֹא סִלְקָא דְּעִתִּים דְּהָאִיל דְּבִבּוּה
 דְּקִמָּא יִיטֵי הֵא דְּאֲרָמִין לְעִיל (גז.) שְׂדֵה
 כִּי לִזְבֵּז לָרֶךְ שִׁיבָה מִתְּלֵמָה מִן הָהֶסֶם
 טַפֵּס: **וּבְמִינֵי** (גז.) **מִשְׁתַּלֵּן:**
בְּרַתְנָא **תַּחֲלָה** **וּסוֹף.** הָדוּ בְּנִתְחַלְתָּ
 הַפֶּקֶק וְהָדוּ שְׂסָפּוֹק הַפֶּקֶק בְּסוֹף
 הַהֶלֶל מִן הָדוּ עַד סוֹף הַהֶלֶל מִדָּא
 פֶּרַשְׁתָּא בְּמִין פֶּרַשְׁוֹת שֶׁס
 הַהֶסֶם: **גַּבִּי** **נִנְעוּט** **מָאן** **דְּכֶר**
 שְׂמִיָּה. שִׁיבָה אֲדָם חִיִּבִּי לְנִנְעוּט

מבעלה, ומוריד למי
במערכבא מתנו הכי
ז"ר יוסי ברבי חנינא
הרוחות רעות מעלה
ש רעים א"ר יוסי בר
זבילא" זאת אומרת
שירי
שמי הלחם על שני
המטה על שני כבשים ואף על גב דרשיה דקרא משמע
לאותם על לחם ילפינן כי במתנות מלחם המלואים דלחם למעלה:
בבבא. היינו מוליך ומביא וטעמיה דלע"ז. הורס. מעלה ואין עליה
סוגא. הורדה והיא קרא לאו כבבשי עזרת מביא בלא מלואים
ומיהו כל תטפות ילפינן מינה: למי שארבע רוחות שלו. מזה
זו חזי עושין לשמן כן מראה בהפסחו: זאת אומרת. הא
דברי יוסי דקאמר תטפה עזרת רוחות רעות ועללים רעים:
שירי

ות האילן נהג על המים ולכן הנענעו שבלולב יא בו הולכו והבאה
על כל דבר ודבר בעי' ר' יוחנן הכין חד והכין חד או דלמא הכין
אחת והבאה פעם אחת או הולכה והבאה פעם אחת נחשבים ואמר
בי שבעה קמין מעשרין על הכסם ואריך לכתובם שלש פעמים על
וכיון דלא אפשר עבדין לחומרא שלש פעמים לכל אחד ואחד ע"כ
דבעי' ר' ירמיה אמטוי ואמאי חד או דלמא אמטוי חד ואמאי חד
דבעי' ר' ירמיה אמטוי ואמאי חד או דלמא אמטוי חד ואמאי חד:

קרמי, רבנא, כמו, חיבור, ונציא, דר', ירמיה, והיא, דתם, במס', גדה, ולא

מסורת הש"ס

(א) [נכחם קי, כסודות ט:],
(ב) לעיל לא: (ג) לעיל כט:
(ד) [נכחם קי, כסודות ט:],
(ה) שם סב, ע"ש, (ו) [כס"א]:
(ז) [כס"א], (ח) [כס"א]:
(ט) [כס"א]:

הגהות הב"ח

(א) תום ד"ה אחרי וס'
דלפי שקיל תרי:
(ב) בא"ד היינו שקיל תרי
מאמר וידינו חד ממדים:

גליון הש"ס

נאמר ואמר רבה הרי
במחשבה עין נדון פני
דבילה דף קלד ע"ה בשם
הגאונים הג' כאלן בסיפור
הזהב מחשבה אסור לרבים
נו אחרון שרי ע"ה וכ"כ
הנחת אשכנז:

מוסף רש"י

[illegible]

דיין חנואל (הויפט)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones